

Murat Gülsoy'un yazacaklarını bekleyelim

Bu Kitabı Çalın'ı yazan Murat Gülsoy'un kendine özgü bir öykü biçimi yarattığı söylenebilir.

SEMİH GÜMÜŞ

Nicedir tartışılıyor genç yazarlar. Bu konuda birçok kere söz almış birisi olarak, olumsuz eleştirilerim olduğu kadar olumlu görüşlerimi belirtmeyi de görev gibi yüklenmiş oldum. Ne zaman olumsuz olanlardan söz ettiysem ilgi gördü –olumsuzlamayı sevenlerimiz pek çok belli ki. Elbette olumsuzladıklarımın da tepki gördüm-eleştiriye bünyesinden dışlanmış bir kabile olduğumuz da bilinmez mi?

Murat Gülsoy'un ilk kitabı *Oysa Herkes Kendisiyle Mesgul*'ü yayımlandıktan hemen sonra okumuştum. Birkaç öyküsünü de ilk kitabını yayımlamadan önce görmüştüm. Doğrusu, o öyküleri ilgimi çekmişti.

"*Oysa Herkes Kendisiyle Mesgul* adlı kitabındaki metinlerin öykü olup olmadığı sorulabilir," demişim o günlerde. Sanırım sorun ne olduklarından çok, ustalıkla yazılmış olmaları. "Dil de farklı, kurgusu da, anlatım biçimi de, konuları da. Benim rastlamadığım biçimde, bundan sonra nasıl gelişeceğini merak ettiren bir biçimde yazıyor Murat Gülsoy."

Bazen insan bir kitap için birkaç tümcede yoğunlaştırır yargılarını; ama onun tam cık oturduğuna az rastlanır. *Oysa Herkes Kendisiyle Mesgul* için o zaman söylediklerimin şimdi yerinde olduğunu görüyorum. O

kitaptaki metinlerin gerçekten de öykü olup olmadıkları sorgulanabilirdi; ama sonunda öyküydü onlar elbette. Bazen, farklı olanı içselleştirmekte güçlük çekiyoruz. Ben de de var bu duygu (ama düşünce değil). O metinlerde, öykülemeyi dışlayan, bir tür 'düşünce öyküsü' yaratmaya çalışıyor gibiydi Murat Gülsoy.

Okurun rolünü çalıp kendisi mi öyküyü yeniden yaratmanın yollarını arıyordu?..

Sorular sorduran, yazdıklarını çözümlemeye çağıran bir genç yazar olmak... Başka ne olmayı ister insan? Murat Gülsoy belli ki edebiyatımıza gözenilecek bir yerden sokulmaya başlamıştı.

Bu Kitabı Çalın da bu düşünceleri pekiştiren bir ikinci kitap olarak geldi. Artık şunu da saptamak gerekir Murat Gülsoy için: Bir yenilik tutkusu için ve bu tutkuya yenik düşmesi kaçınılmaz öyküler yazmıyor o. Yenilik yapmak, öykülerini yeni biçimlerde kurgulamak için zorlamıyor kendini.

Gene de yeni bir öykü biçimi yarattığı söylenebilir. Özcan Karabulut'un 'politik öykü'nün yepyeni bir biçimini kendi başına geliştirdiğinden söz etmişim Murat Gülsoy da insanların, çoğun tuhaf ilişkiler içindeki yaşamlarını sıradanlığa indirgeyerek şaşırtıcı bir dinginlik, ama aykırı görünmeyen bir aykırılık içinde yazıyor.

İlkin, konulu öyküler yazıyor; genç yazarların artık yüz vermediği olay çevresinde örü-

yor öykülerini. Bu Kitabı Çalın'daki öyküler olay öyküleri; şaşırtıcı konuları var; tuhaf kişilerin başından geçen tuhaf durumlardan söz ediliyorlar. Buradan onun okunmayı önemseddiği sonucunu çıkarabiliriz. Üstelik bu yargıyı pekiştiren yalın ve doğrudan bir öykü dil de var.

Öykülerin başlangıçları Murat Gülsoy için önemli. Kısa öykünün ne olduğunu çok iyi kavradığını gösteriyor ustaca seçilmiş öykü başlangıçları. Sözelimi daha ilk tümcede, "Her zaman aynı şey oluyor," diye giriveriyor "Bu Kitabı Çalın" öyküsüne... "Taşındıkları günü çok iyi hatırlıyorum," diye başlıyor "54 Numara'nın Esrarı"na... "Nihayet. Bekleyişim sona erdi," diye başlıyor "Yazarın Belleği"ne...

Demek ki her öykünün başlangıcını önceleyen başka öyküler var, bilmediğimiz... Öyküler de elbette bilmediğimiz o yaşantıların ardılları olarak gelip şaşırtıcı sonlara varıyorlar...

Anlamalarını dilin doğrudanlığında değil; düpedüz dolayımı biçimlerde bulan öyküler bunlar. Olanca yalnlıklarına karşın, ilk okumanın hemen ikinci okumayı zorladığını hissediyor insan. Bir kez daha okursam, belki fark edemediklerimi bulacağım...

Konuşma tümcelerinin öyküdeki yerine umarsamazlık edilebileceğini sanmam. Bu tartışmayı enikonu kapsamlı yürütmüştük. Murat Gülsoy konuşma tümcelerine çok az

Murat Gülsoy

yer veriyor, ama yaptığının ayırında bence. Çünkü öykü kişilerinin metin içindeki oluşumu onların sürekli söz aldığı duygusunu uyandırıyor. Böylece konuşma tümcelerini gereksinmiyor metinler. Adamakıllı bir anlatım becerisi olmalı bu.

Merakla okunan, merak ögesini umursayanların ilgisini özellikle çekecek öyküler var *Bu Kitabı Çalın*'da, Murat Gülsoy, öykücülüğümüze kendi özgünlüğünü getiren en son öykücü. Bundan sonra yazacaklarının da ustalıklarla dolu olacağını belli eden iki kitabı var artık. Ne yaptığını bilen, neler yazacağını da şimdiden tasarladığından kuşku duymadığım Murat Gülsoy'un hak ettiği ilgiyi toplayacağını sanıyorum.